

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: OF

Tuženik: PG

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 3. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 2201/2003⁽¹⁾ tumačiti na način da propust tužene da istakne prigovor međunarodne nenadležnosti rumunjskih sudova za odlučivanje u postupku čiji je predmet „razvod braka kad bračni drugovi imaju zajedničko maloljetno dijete” znači njezin prešutni pristanak da o predmetu odluči sud kojem je tužitelj podnio tužbu kad stranke imaju svoje uobičajeno boravište u drugoj državi članici [Europske unije] (u ovom slučaju Italiji), a zahtjev za razvod braka je podnesen sudu države koje su stranke državljani?
2. Treba li članak 3. stavak 1. i članak 17. Uredbe (EZ) br. 2201/2003 tumačiti na način da sud mora ili može po službenoj dužnosti paziti na međunarodnu nadležnost rumunjskih sudova koji trebaju odlučivati o „razvodu braka kad bračni drugovi imaju zajedničko maloljetno dijete” kad ne postoji sporazum stranaka koje borave u drugoj državi članici [Europske unije] (u ovom slučaju Italiji) o odabiru nadležnog suda (s posljedičnim odbijanjem zahtjeva ako o njemu nisu nadležni odlučivati rumunjski sudovi), s time da to ima prednost u odnosu na odredbe članka 915. stavka 2. Codul del procedură civilă (Zakonik o parničnom postupku), u skladu s kojima se može istaknuti prigovor vezan uz isključivu mjesnu nadležnost i o mjesnoj nenadležnosti Judecătoria Rădăuți (Prvostupanjski sud u Rădăuți, Rumunjska) [s posljedičnim utvrđenjem nenadležnosti za odlučivanje u predmetu i ustupanjem predmeta Judecătoria Sectorului 5 București (Prvostupanjski sud Prvog okruga u Bukureštu, Rumunjska) kako bi odlučila o meritumu], prije svega zato što su ti članci nepovoljniji u odnosu na odredbu nacionalnog prava [članak 915. stavak 2. Codul de procedură civilă (Zakonika o parničnom postupku)]?
3. Treba li tekst članka 12. stavka 1. točke (b) Uredbe (EZ) br. 2201/2003, to jest dio u kojem se navodi „ako su bračni drugovi i nositelji roditeljske odgovornosti [...] na neki drugi nedvosmisleni način prihvatili nadležnost sudova u trenutku pokretanja postupka pred sudom”, tumačiti na način da – kad stranke koje imaju uobičajeno boravište u drugoj državi članici [Europske unije] (u ovom slučaju Italiji) kao nadležan sud za odlučivanje o razvodu braka odaberu sud države koje su oni državljani [Judecătoria Rădăuți (Prvostupanjski sud u Rădăuți)] – potonji sud automatski postaje nadležan za odlučivanje o dijelovima zahtjeva koji se odnose na „ostvarivanje roditeljske skrbi, boravište djeteta i uzdržavanje koje su roditelji dužni plaćati u vezi s rastom i obrazovanjem djeteta”?
4. Treba li izraz „roditeljska odgovornost” iz članka 2. točke 7. i članka 12. Uredbe (EZ) br. 2201/2003 tumačiti na način da obuhvaća i izraze „roditeljska skrb” iz članka 483. Codul civil (Građanski zakonik), „boravište djeteta”, uređeno člankom 400. Codul civil (Građanski zakonik), i „uzdržavanje koje su roditelji dužni plaćati u vezi s rastom i obrazovanjem djeteta”, uređeno člankom 402. Codul civil (Građanski zakonik)?

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 2201/2003 od 27. studenoga 2003. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim sporovima i u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću, kojom se stavlja izvan snage Uredba (EZ) br. 1347/2000 (SL 2003., L 338, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 133.)

Žalba koju je 17. prosinca 2018. podnio Jean-François Jalkh protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) od 17. listopada 2018. u predmetu T-26/17, Jalkh protiv Parlamenta

(Predmet C-792/18 P)

(2019/C 65/36)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Jean-François Jalkh (zastupnik: F. Wagner, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europski parlament

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine presudu koju je 17. listopada 2018. donijelo sedmo vijeće Općeg suda Europske unije (T-26/17);
- i prema tome:
- poništi odluku Europskog parlamenta od 22. studenoga 2016. kojom se donosi izvješće br. A8-0319/2016 o zahtjevu za ukidanje imuniteta i povlastica Jean-Françoisu JALKHU, članu Europskog parlamenta;
- temeljem prava odluči o iznosu koji žalitelju treba dodijeliti u pogledu troškova postupka;
- naloži Europskom parlamentu snošenje cjelokupnih troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalbeni razlozi temelje se na povredi prava Unije, pogrešci koja se tiče prava i pogrešnoj kvalifikaciji pravne prirode činjenica te očitijoj pogrešci u ocjeni.

1. Uvodna razmatranja iz presude

Suprotno navodu Općeg suda iz točke 21. pobijane presude, neukidanjem parlamentarnog imuniteta stranci se ne oduzima mogućnost da protiv zastupnika u Francuskoj zahtijeva naknadu štete samo u građanskom postupku, na temelju krivnje (članak 1240. Građanskog zakonika).

2. Prvi tužbeni razlog koji je Opći sud analizirao

Analiza Općeg suda temelji se na zamjeni dvaju odredaba. Točka H dio je obrazloženja koje se poziva na članak 8. Protokola br. 7, koji se odnosi na izražavanje mišljenja, dok Opći sud svoje obrazloženje o tom istom predmetu izlaže u točkama 44. do 46., pozivanjem na članak 9. Protokola br. 7, koji se odnosi na imunitet, koji upućuje na relevantne nacionalne odredbe.

3. Drugi i treći tužbeni razlog koje je Opći sud ispitao

Opći sud počinio je očitu pogrešku u ocjeni jer *Radnom dokumentu Glavne uprave za istraživanje Europskog parlamenta o „Parlamentarnom imunitetu u državama članicama Europske zajednice i Europskom parlamentu, serija pravna pitanja”* nije dao normativnu vrijednost i nije uzeo u obzir načela koja su ondje navedena, što ga je dovelo do pogrešne ocjene članka 9. Protokola br. 7 s obzirom na činjenice predmetnog slučaja.

4. Četvrti tužbeni razlog koji je Opći sud ispitao

- Postojeća sudska praksa

Suprotno onomu što navodi Opći sud, postojala je ustaljena sudska praksa Parlamenta „*da se odbijaju zahtjevi za ukidanje parlamentarnog imuniteta koji se temelje na činjenicama koje su povezane s političkom aktivnošću zastupnika*”, što ga je moralo dovesti do drukčijeg zaključka o ukidanju parlamentarnog imuniteta.

- *Fumus persecutionis*

Nema nikakvog nadzora sudskih tijela u pogledu stranačke prirode neke udruge, što je Opći sud morao uzeti u obzir prilikom samog čitanja Zakona od 29. srpnja 1881.

Opći sud mogao je ispitivanjem izjave Bureau National de Vigilance contre l'Antisémitisme provjeriti stranačku prirodu te udruge, koja zahtijeva prestanak stranke Front National i koja je stoga zapravo politički protivnik Jean-Françoisa Jalkha.

Riječ je o jasnom slučaju *fumus persecutionis*.

Žalba koju je 17. prosinca 2018. podnio Jean-François Jalkh protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) od 17. listopada 2018. u predmetu T-27/17, Jalkh protiv Parlamenta

(Predmet C-793/18 P)

(2019/C 65/37)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Jean-François Jalkh (zastupnik: F. Wagner, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europski parlament

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od suda zahtijeva da:

- ukine presudu koju je 17. listopada 2018. donijelo sedmo vijeće Općeg suda Europske unije (T-27/17);
- i prema tome:
- poništi odluku Europskog parlamenta od 22. studenoga 2016. kojom se donosi izvješće br. A8-0319/2016 o zahtjevu za ukidanje imuniteta i povlastica Jean-Françoisu JALKHU, članu Europskog parlamenta;
- temeljem prava odluči o iznosu koji žalitelju treba dodijeliti u pogledu troškova postupka;
- naloži Europskom parlamentu snošenje cjelokupnih troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalbeni razlozi temelje se na povredi prava Unije, pogrešci koja se tiče prava i pogrešnoj kvalifikaciji pravne prirode činjenica te očitoj pogrešci u ocjeni.

1. Uvodna razmatranja iz presude

Suprotno navodu Općeg suda iz točke 21. pobijane presude, neukidanjem parlamentarnog imuniteta stranci se ne oduzima mogućnost da protiv zastupnika u Francuskoj zahtijeva naknadu štete samo u građanskom postupku, na temelju krivnje (članak 1240. Građanskog zakonika).

2. Prvi tužbeni razlog koji je Opći sud analizirao

Analiza Općeg suda temelji se na zamjeni dvaju odredaba. Točka H dio je obrazloženja koje se poziva na članak 8. Protokola br. 7, koji se odnosi na izražavanje mišljenja, dok Opći sud svoje obrazloženje o tom istom predmetu izlaže u točkama 44. do 46., pozivanjem na članak 9. Protokola br. 7, koji se odnosi na imunitet, koji upućuje na relevantne nacionalne odredbe.